

med Hingste, der staae den frederiksborgske Race saa nær som muligt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds var saaledes noget paa Vildspor, naar han i sin sidste Udtalelse lagde Vægt paa, at man ved det Endringsforslag, der nu foreligger, gav Tilladelse til at experimentere; man maa vel lægge Mærke til, at for 10 Hoppers Vedkommende er der en fuldstændig Indskrænkning i det foreliggende Forslag. Jeg skal, som sagt, ikke videre opholde mig ved Endringsforslaget; men blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at foruden de Redactions- eller Trykfeil, der ere indløbne i det stillede Forslag, og som den ærede Formand anmeldte ved Forhandlingens Begyndelse, er der endvidere en Trykfeil tilsteede, og som der ikke er gjort opmærksom paa, idet der i Forslaget under Nr. 3 til § 17 staaer: „Centralcommission“, uagtet det fremgaaer af det Forslag, som blev stillet af Fleertallet til denne Sags anden Behandling, at der skal staae „Controlcommission“; det er naturligvis kun en Trykfeil, da de ærede Forslagsstillere kun kunne have meent „Controlcommission“.

Formanden: Jeg antager ikke, at der kun være Noget til Hinder for at betragte det som en Trykfeil, da der i bemeldte Forslag er henviist til § 22, som indeholder de nærmere Bestemmelser med Hensyn til Commissionens Virksomhed.

Ischærning: Den ærede sidste Taler (Knudsen) har taget feil, naar han troer, at jeg har misforstaaet det. Jeg har ganske sikkert feet, at hele Forskjellen væsentlig bestaaer dert, at der kan anskaffes 10 Hopper flere; men det er just det, jeg er imod. Naar man er kommen paa det Standpunkt som jeg, og som jeg har søgt at gøre klart, nemlig at jeg ikke troer, at vi bør gjøre Andet i denne Sag end overlade en vis bestemt Sum til Regjeringen og saa lade denne gjøre sine Forsøg, som den bedst kan, saa er det nu et vigtigt og uheldigt Dieblif at forsøge Udgifterne, thi derved har man givet Anvisning paa en større Afstindelsessum. Dertil kommer desuden, at naar man vil gaae udenfor Loven af 1852, hvori Antallet af Hopper, saavidt jeg husker, er sat til 6 à 8, jeg siger,

naar man vil gaae ud over dette Antal, saa skal Stutteriet træde i Forbindelse med den andre Verden, og dette kan det saameget bedre gøre, som disse 10 Hopper ikke ere bestemte til at skulle underordnes de ellers fastsatte Regler for Stamstutteriets Virksomhed. Der- som man siger: det er os om at gøre, at en reen Race, lad den være constant eller ikke constant, men saa nær som mulig den reenvastede eller opfriske frederiksborgske Race, bliver udbredt i Landet, saa skal man netop blive staaende ved en Virksomhed, som alene skaffer Dyr frem af den Art, og saa skal man ikke ved Siden deraf lægge en Mulighed for, at der indenfor det frederiksborgske Stutteriets Grændser kan gjøres ganske andre Ting. Frigivelsen af Stutterivirksomheden indenfor Stutteriets egne Grændser med disse 10 Hopper er i sig selv farlig for Experimentere; den gjør, at Forholdet ikke holdes ganske klart, og den forvirrer selv den vedkommende Bestyrers Begreb; de Hopper, som saaledes ere overgivne til frit Brug, kan han jo søge udenfor Stutteriet, brænde dem ind, komme til en Erkjendelse af deres Bestaffenhed. Stil derfor et saadant Antal Hopper i et bestemt Forhold til Stutteriet, indrøm, at de for Stutteriets Regning kunne opholde sig der paa de Tider, hvor Bedækningstiden nærmer sig, kort sagt, gjør i den Henseende, hvad man vil, men lad dem kun ikke komme indenfor Stutteriets eget mere eller mindre mysterieuse Omraade. Man skal lade en Mængde Mennesker have Dinene stadig fæstet paa denne Virksomhed og deeltage i den; det er det, som det dreier sig om. Holbøpperne spredte paa mange Steder, saa er der mange Mennesker, der see, hvad Udbyttet bliver deraf, og hvorledes Virksomheden er; men saaml dem ikke paa dette ene Sted, thi saa faaer man tusinde Undskyldninger, at det eller det ikke er lykkes; Ingen kan see klart dert, thi alle de, der ere der paa Stedet, blive meer eller mindre interesserede i en af to Ting, enten hænge de sammen som Ertehaln, eller de bagvaste hinanden, for at den ene kan trænge den anden bort; — der ligger Intet derimellem. Det vilde derfor være ubehøveligt og ikke velbetænk, i dette Dieblif at give Anvisning paa, at man var tilbøielig til at for-